

Sygn. akt **I 1 C 28/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **P. (...) z siedzibą we W.**

przeciwko **M. N. (1)**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

P. (...) z siedzibą we W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. N. (2) o zapłatę kwoty 288,89 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami procesu, wskazując, że pozwany na podstawie umowy pożyczki o nr (...) zawartej w dniu 20 lipca 2015 r. otrzymał określoną kwotę pieniężną i nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Powód wskazał, że w dniu 28 czerwca 2017 r. (...) zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z wierzycielem pierwotnym. Powód wskazał, że na zadłużenie pozwanego w kwocie 288,89 zł składa się należność główna w wysokości 269,27 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 19,62 zł.

(pозew – k. 3-6)

Nakazem zapłaty z dnia 27 września 2018 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 6v)

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i zakwestionował żądanie pozwu.

(sprzeciw – k. 7v-9)

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy o sygn. akt VI Nc-e 1664639/18 do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie z dnia 06.11.2018 r. – k. 16)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2015 r. M. N. (1) (klient) zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (pożyczkodawcą) umowę pożyczki pieniężnej nr (...), na podstawie której otrzymał kwotę pożyczki w wysokości 3 000,00 zł i zobowiązał się do spłaty łącznego zobowiązania w kwocie 5 512,39 zł, w tym kwoty: 3 000,00 zł z tytułu całkowitej kwoty pożyczki, 840,00 zł z tytułu prowizji za udzielenie pożyczki, 40,00 zł z tytułu opłaty przygotowawczej, 292,39 zł z tytułu łącznej kwoty odsetek (obliczonych według rocznej stopy oprocentowania 10%) i 1 340,00 zł z tytułu opłaty za Pakiet Elastyczny. Umowa została zawarta na okres 60 tygodni.

(niesporne, nadto umowa – k. 11-14v)

W dniu 28 czerwca 2017 r. pomiędzy (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii (sprzedawcą) a P. (...) z siedzibą we W. (nabywcą) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji, na mocy której sprzedawca przeniósł na rzecz nabywcy wierzytelności z tytułu umów pożyczek pierwotnie udzielonych przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., wskazane w Załączniku nr 1 do umowy. W pkt. 2.2(t) umowy sprzedawca oświadczył, że wszystkie wierzytelności stanowiące przedmiot umowy podlegały wcześniej cesji przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. na rzecz (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii na podstawie umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003 r.

(niesporne, nadto umowa sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 28.06.2017 r. - k. 27-39v)

Przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 28 czerwca 2017 r. była wierzytelność przysługująca wobec M. N. (1) z tytułu umowy nr (...) zawartej w dniu 20 lipca 2015 r. w kwocie 269,27 zł.

(niesporne, nadto wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji - k. 40)

W dniu 6 września 2018 r. P. (...) wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/675/37/ (...), w treści którego stwierdził, że w dniu 28 czerwca 2017 r. nabył od (...) wierzytelność wobec M. N. (1) oraz że zobowiązanie wynika z umowy pożyczki o nr (...) i wynosi 288,89 zł, w tym należność główna – 269,27 zł i odsetki – 19,62 zł.

(niesporne, nadto wyciąg z ksiąg powoda - k. 2 3)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i nie budziły one wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

W poczet materiału dowodowego nie zostały natomiast przyjęte przez Sąd przedłożone przez powoda niepoświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda kserokopie: pisma (...) S.A. z dnia 14 lutego 2018 r. (k. 41-41v), ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 23 lutego 2017 r. (k. 60), oświadczenia o uiszczeniu ceny przez nabywcę (k. 61), pełnomocnictwa z dnia 22 marca 2018 r. (k. 61v-62) i Załącznika nr 8 Oświadczenie Pierwotnego Pożyczkodawcy (k. 64-64v), które nie stanowią dokumentu w rozumieniu art. 244 i 245 k.p.c. i nie mają mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym (tak też Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 29 marca 1994 r. w sprawie III CZP 37/94, opubl. OSNC 1994/11/206). Pozostałe dokumenty złożone przez powoda zostały przez niego przedłożone w formie oryginałów (wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji) oraz kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1870), w związku z czym spełniają

one wymogi pozwalające na uznanie ich za dokumenty w rozumieniu art. 245 k.p.c. i na włączenie w poczet materiału dowodowego, który Sąd uznał za wiarygodny.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 288,89 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, powołując się na umowę pożyczki o nr (...) zawartą w dniu 20 lipca 2015 r. między pozwanym a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. oraz wskazując, iż wierzytelność wynikająca z tej umowy nabył w drodze cesji od (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii, który to podmiot nabył ją uprzednio od w/w pożyczkodawcy. Podstawę prawną żądania powoda stanowiły więc przepisy art. 720 k.c. i art. 509 k.c.

Pozwany zakwestionował żądanie pozwu, w tym legitymację procesową powoda do występowania w niniejszej sprawie. Zarzut ten – będący zarzutem najdalej idącym – Sąd uznał za zasadny. Powód jako dowody w sprawie wskazujące na fakt nabycia wierzytelności wobec pozwanego wynikającej z ww. umowy pożyczki zawartej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. przedłożył umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 28 czerwca 2017 r. zawartą między powodem a (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii oraz wyciąg z załącznika nr 1 do tej umowy stanowiącego wykaz wierzytelności, w którym wskazana została wierzytelność z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 20 lipca 2015 r. w kwocie 269,27 zł. a jako pożyczkobiorca wskazany został pozwany. W ocenie Sądu z dokumentów tych wynika, że umowa sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 28 czerwca 2017 r. została skutecznie zawarta między (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii a powodem, jak również to, że na podstawie tej umowy powód nabył wierzytelność z tytułu ww. umowy pożyczki, na której opierał swoje żądanie wskazywane w pozwie. Z dokumentów tych nie wynika jednak, że przedmiotowa wierzytelność została uprzednio nabyta przez (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii od pożyczkodawcy - (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.. Faktu nabycia tej wierzytelności od pierwotnego wierzyciela nie potwierdza bowiem zawarte w pkt. 2.2(t) umowy oświadczenie (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii, że wszystkie wierzytelności stanowiące przedmiot tej umowy podlegały wcześniej cesji przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. na rzecz (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii na podstawie umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003 r. Oświadczenie to nie pochodzi bowiem od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., tj. od pożyczkodawcy, pierwotnego wierzyciela i rzekomego cedenta - strony ww. umowy z dnia 18 lipca 2003 r., w związku z czym nie może być w ocenie Sądu uznane za dowód potwierdzający fakt przelewu ww. wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii przez pierwotnego wierzyciela. Powód nie przedłożył natomiast wymienianej umowy cesji z dnia 18 lipca 2003 r. zawartej między tymi podmiotami, jak również nie przedłożył żadnego innego wiarygodnego środka dowodowego, w szczególności dokumentu pochodzącego od pierwotnego wierzyciela, z którego w sposób niebudzący wątpliwości wynikałoby, że wierzytelność z tytułu umowy pożyczki stanowiącej podstawę żądania pozwu została pierwotnie zbyta przez pożyczkodawcę na rzecz (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii. Za dokument taki - jak już wskazano na wstępie – nie może być bowiem uznany przedłożony w formie kserokopii niepoświadczonej za zgodność z oryginałem przez reprezentującego powoda radcę prawnego załącznik nr 8 do umowy z dnia 28 czerwca 2017 r. (...), będący oświadczeniem (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., w treści którego pożyczkodawca ten wskazał, że wszystkie wierzytelności wskazane w załączniku nr 1 do tej umowy, będące przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności, zostały wcześniej przeniesione przez niego na rzecz (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii na podstawie umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003 r. Z uwagi na formę, w jakiej załącznik ten został przedłożony, nie spełnia on bowiem wymogów wskazanych w art. 244 i 245 k.p.c. i nie ma mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym.

Podkreślić należy, że powód nie złożył umowy sprzedaży przedmiotowej wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym pożyczkodawcą a nabywcą – firmą z Wielkiej Brytanii, a następnie, po podniesieniu przez pozwanego zarzutów złożył niepoświadczone, ogólnikowe oświadczenie, z którego nie tylko nie wynika, by przedmiotowa wierzytelność w stosunku do pozwanego została przez pożyczkodawcę zbyta, to dodatkowo treść tego oświadczenia odnosi się do załącznika do umowy cesji pomiędzy nabywcą a powodem, który nie jest tożsamy z załącznikiem

załączonym do pozwu, gdyż w oświadczeniu mowa jest o załączniku numer 1, a powód złożył wyciąg z nienumerowanego załącznika do umowy cesji.

Mając na uwadze powyższe Sąd zważył, iż powód nie wykazał, aby nabył od pożyczkodawcy wierzytelność przysługującą wobec pozwanego. Tym samym powód nie wykazał, iż przysługują mu wobec pozwanego jakiegokolwiek roszczenia, a tym samym, że jest uprawniony do występowania w niniejszym procesie jako strona powodowa. Sąd uznał zatem zarzut pozwanego dotyczący braku legitymacji procesowej powoda za zasadny.

Wobec powyższego, powództwo podlegało w całości oddaleniu na podstawie art. 509 k.c. a contrario z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda w niniejszym postępowaniu.

Mając powyższe na względzie Sąd w pkt. I wyroku oddalił powództwo w całości na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód i tylko on poniósł koszty procesu, Sąd obciążył go tymi kosztami, uznając je za uiszczone w całości.